

Číslo jednací: 61To 193/2017 -

U s n e s e n í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. října 2017 **odvolání státního zástupce v neprospěch obžalované Petry J** , nar. , **obžalované Ivy M** , nar. , **obžalované Marie R** , nar. , **obžalované Daniely Š** , nar. , a **obžalované Hany Š** , nar. , podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2, sp.zn. 6 T 136/2013 ze dne 24.11.2016 a rozhodl t a k t o :

Podle § 256 tr.ř. se odvolání státního zástupce **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem byly obžalované Petra J , Iva M , Marie R , Daniela Š a Hana Š zproštěny obžaloby pro trestný čin podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka podle § 260 odst.1,2 písm.a,b/ tr.zák. č. 140/1961 Sb., kterého se měly dopustit způsobem blíže v obžalobě popsáním.

Proti tomuto rozsudku podal včas a řádně odvolání státní zástupce v neprospěch všech obžalovaných. Nejprve je nutno konstatovat, že v napadeném rozsudku není zřejmá úvaha soudu, která jej vedla k užití popisu skutku v té podobě, ve které je uveden v původní obžalobě státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Děčíně, ač obžaloba byla přednesena Obvodním státním zástupcem pro Prahu 2 ve změněné formě, která lépe vystihuje naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu. Úvaha soudu, že cílem dětského dne bylo poskytnutí co nejzajímavějšího programu přítomným dětem, je zcela zavádějící. Nebezpečnost takových akcí je právě v pro děti nepostřehnutelném spojení zábavného programu s propagandou. Na besídkách byly v dětské mysli vytvářeno zdání, že kupříkladu hákový kříž či zdvižená pravice je společensky akceptovaná symbolika. Význam hákového kříže nebo zdvižené pravice nemůže nikdy být ornamentální, ale vždy je nerozlučně spjat se zločinnou ideologií i politickým režimem. Pokud se rozsudek věnuje jednotlivým demonstracím, tak zavinění u obžalovaných je možno spatřovat minimálně ve formě

nepřímého úmyslu. Obžalované si musely být vědomy, že aktivity RWU k ovlivnění většinové společnosti směřovaly. Minimálně jedním z účelů tohoto hnutí bylo hlásání národnostní a rasové nesnášenlivosti. Snaha o propagaci hnutí hlásajícího výše zmíněné myšlenky nemůže dle názoru státního zástupce být nikdy považována pouze za nepatrně společensky nebezpečnou. Navrhuje, aby Městský soud v Praze napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně.

Městský soud v Praze přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr.ř. napadený rozsudek a jemu předcházející řízení z hlediska vytýkaných vad a zjistil, že odvolání státního zástupce není důvodné. Řízení předcházející vydání napadeného rozsudku netrpí žádnými podstatnými procesními vadami. Obvodní soud provedl dokazování v dostatečném rozsahu, důkazy odpovídajícím způsobem hodnotil a jeho skutková a právní zjištění jsou zcela správná. Předně je nutno konstatovat, že nebylo vůbec prokázáno, jak by se konkrétně jednotlivé obžalované měly podílet na prezentaci svých aktivit na internetu, znalec Ptáčnick pak uvedl, že rozdělení funkcí na akcích bylo spíše „ad hoc“. Pokud jde o vlastní skutkový děj, tedy o to, co vlastně obžalované spáchaly, tak v bodě 1) obžalovaná M se čtyřmi dalšími osobami pouze držela transparent s nápisem Resistance Women Unity, v bodě 2) s dalšími třemi osobami nesla tentýž transparent, a v bodě 6) obžalovaná J s dalšími třemi osobami nesly tentýž transparent a navíc byla při demonstraci označena na ruce pákou zdravotnice, a v bodě 3) obžalovaná Š držela vlajku RWU. Tímto se měly dopouštět jako členky nebo příznivkyně hnutí RWU aktivit směřujících k podpoře či propagaci hnutí směřujících k potlačení práv a svobod občanů nebo k hlásání zášti vůči jiné skupině osob. Předně vztah mezi návštěm a útoky ad 1), 2), 3), 6) je velmi vágní ve vztahu ke konkrétní vině konkrétní osoby, podobně jako vztah k projevům na demonstracích pronesených zcela jinými osobami. Dle obecné návštěy se obžalované podílely na organizaci, personálním a materiálním zajištění závadových akcí – ale jak konkrétně se v obžalobě neuvádí, pouze že např. některá z obžalovaných držela vlajku. Trestná činnost kladená za vinu obžalovaným v podstatě konkrétně pak spočívá pouze v tom, že se označovaly symbolem RWU. Znalecké zkoumání RWU, v jehož rámci se měly obžalované žalované trestné činnosti dopustit, ale uvádí, že toto hnutí nebylo ideologické v pravém slova smyslu, využívalo jen prázdnou symboliku, veřejnosti nesrozumitelnou, chybí násilný rozměr jeho činnosti, pro jeho členy či příznivce byla nejdůležitější sociální příslušnost, zájem identifikovat se, zviditelnit se, někam patřit – toto bylo mnohem důležitější, než skutečně věřit v proklamace daného hnutí a propagovat konkrétní názory jeho příznivců – aktivita členek RWU byla zaměřena především dovnitř

pravicově extremistické scény, aktivity navenek byly proti tomu minimální - tomu nasvědčují i ryze soukromé akce ve formě tzv. dětských dnů). Obžalované se vlastně celé trestné činnosti měly dopustit svou přítomností na demonstracích pomocí transparentů, vlajek či v rámci zdravotnické pomoci – to je však pro vyvození trestní odpovědnosti podle skutkové podstaty žalovaného trestného činu i v základní skutkové podstatě naprosto nedostatečné. Tím spíše se to týká tzv. dětských dnů. Obžalované se se svými dětmi zúčastnily uzavřených akcí, kde se sice někdy nacházely fašistické symboly typu hákového kříže, či se zde nacházelo označení RWU, aniž by však obžaloba popsala konkrétní činnost obžalovaných ve smyslu propagace či podpory hnutí směřujících k potlačení práv občanů – takováto hnutí není možno reálně podpořit hákovým křížem sestaveným ze stavebnice lego, nehledě na to, že není vůbec zřejmé, kdo tuto skládačku sestavil – děti pak byly na místě nepochybně za účelem zábavy a hry a jakékoliv konsekvence ve vztahu k potlačování práv občanů jistě nevnímaly ani je obžalované v tomto ohledu neinstruovaly.

Z těchto stručně shrnutých důvodů nebylo odvolání státního zástupce shledáno důvodným a bylo postupem podle § 256 tr.ř. zamítnuto. Soud správně zprostil obžalované obžaloby v tom znění, jak byla podána písemně, a ne jak byla měněna při ústním přednesu státním zástupcem před soudem.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení n e n í další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto usnesení lze podat **dovolání**. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného. Obviněný může podat dovolání pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Může tak učinit pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr.ř.

V Praze dne 10. října 2017

JUDr. Alena Makovcová, v.r.

předsedkyně senátu

vypracoval: JUDr. Václav Kašík

Za správnost vyhotovení:

Petra Lerchová

